

Esikoislestadiolaiset ry kokous 30.4.2016 Helsinki

Hyvät kristityt veljet ja sisaret!

Esikoislestadiolainen herätysliikkeemme on oman historiansa syvimmissä kriisissä. Herätysliike on pahasti jakautunut. Erityisen pahana jakautuminen näkyy sananpalvelijoiden keskuudessa, mutta myös hallituksessa, paikallistoimikunnissa ja seurakuntalaisten kesken. Myös monien perheiden ja sukujen välille on syntynyt juopa. Kriisi lyö kiilaa jopa aviopuolisoiden välille. Mikä avioliitto on sellainen, jossa ei mahduta samaan ehtoollispöytään? Mikä kristillisyyden on sellainen, jossa kristityt eivät sovi samaan ehtoollispöytään?

Sakramentit ovat Jeesuksen asettamia kirkon pyhiä toimituksia. Kristus on itse niissä läsnä ja tarjoaa armonsa konkreettisesti näkyvien aineiden välityksellä.

Nyt kristillisyyteen on tehty ja halutaan tehdä muutoksia. Eikä mitään tahansa muutoksia, vaan elämämme tärkeimpiin asioihin kohdistuvia muutoksia. Kun puhumme sakramenteista, olemme aivan Raamatun ytimessä. Kyse on pelastukseen liittyvistä asioista. Kyse on Jeesuksen sovintoveren voimasta. Kyse on ristiinnaulitusta ja ylösnoussesta Kristuksesta. Mitä tärkeämpää voit Raamatusta löytää?

Aikanaan päätetyt nuorten illat, leiritoiminnat, eikä edes idässä alkanut lähetystoiminta ole verrattavissa nyt käsillä olevaan sakramenttiasiaan. Kun näitä verrataan sakramenttikysymykseen, se paljastaa sen, että sakramentin olemus ei ole syvällisesti avautunut.

Sananpalvelijoiden toimittamia maallikkoehtoollisia on ajettu herätysliikkeen sisälle tyyliä, jossa osalle seurakuntalaisia on tullut tunne, että elävää affenta tungetaan suuhun pyrstö edellä.

Ei ole välitetty siitä, että monia lähimmäisiä, Jumalan luomia ihmisiä on runneltu ja jätetty tien oheen. Millaiset ihmiset jättävät lähimmäisen tien oheen? Tällaisen väkivaltaisen muutoksen kannattajista tulee väistämättä mieleen papit ja leviitat, jotka kiireellä menevät puolikuolleen lähimmäisen ohitse.

Olen hämmentynyt myös siitä, että kristillisyydessä ei haluta avoimesti keskustella meitä kaikkia koskevasta tärkeästä asiasta. Keskusteluja on torjuttu kaikilla tasoilla hengellistä johtoa myöten. Venäjällä on samanlainen tilanne. Tämänkin kokouksen järjestäminen oli kiven takana. Se kertoo siitä, että hallitus pelkää. Muistanette Håkan Gustavssonin neuvot: "*Meillä ei tulisi olla niin kuumia perunoita, etteikö niitä voisi käsitellä keskustellen*".

Osa sakramenttimuutosta ajavista lähetysmiehistä on toiminut todella härskesti. Tietoa pantataan työkumppaneilta, heitä erotetaan tehtävistä, jopa lähetystoimesta, puhutaan pahaa, käännetään selkää, ei vastata viesteihin, saarnaajien kokouksissa kaapataan valta asettumalla omavaltaisesti puheenjohtajaksi. Muutoksen kannattajat ovat nyt tienhaarassa.

Osa lähetysmiehistä kieltää osallistumasta kirkossa vietettävään ehtoollisen toimien näin myös lapin vanhinten ohjeita vastaan. Tästä kokouksestakin jotkut lähetysmiehistä tuntee suurta murhetta, silti he agiteeraavat nuoria osallistumaan sankoin joukoin. On loistava juttu, että nuoria on paikalla, vihdoinkin myös he saavat oikeaa totuudellista tietoa tilanteesta. Tämä tarjoaa mahdollisuuden kuulla, kuinka röyhkeällä tavalla tätä asiaa on viety eteenpäin. Kenenkään ei tietenkään ole pakko uskoa.

Hallituksemme puheenjohtaja on kertonut, että

"päätöksiä tehdessä neuvonantajana on ollut Pyhä Henki.

Neuvonantajana ei ole ollut vanha Aatami, eikä inhimillinen viisaus, sillä niiden ollessa neuvonantajina ne aiheuttavat eripuraa, epävarmuutta ja rakkaudettomuutta kristittyjen välille."

Puheenjohtajan linjaus on viisas, sillä mitä muuta tämän neuvon antaminen on tuonut kuin eripuraa, epävarmuutta ja rakkaudettomuutta kristittyjen välille. On helppoa olla hallituksen puheenjohtajan kanssa samaa mieltä siitä, että neuvonantajana ei ole voinut olla Pyhä Henki.

Jos esikoislestadiolainen herätysliike haluaa toimittaa sakramentit itse. Ensin on erottava kirkosta. Silloin ei rikota kirkkolakia, eikä näin ollen myöskään toimita Raamattua vastaan. Tällöin se tosin tarkoittaa omana "vapaakirkon" perustamista.

Hyvät kristityt!

Meillä on tänään täällä aihetta riemuun ja ylistykseen. Pahasti maallistunut kirkko, jota aina olemme haukkuneet, ei ollutkaan täysin laidaton, vaan on pitänyt kiinni tärkeimmistä periaatteistaan! Raja tuli vastaan. Se on Kristuksen kirkon tärkeimmissä aarteissa, Sanassa ja sakramenteissa. Raamatun arvovaltaa ei olekaan heitetty kokonaan nurkkaan.

Jeesukseen uskovat kristityt! Olkaamme vapaat ja iloiset. Langat on nytkin hyvän ja armollisen Jumalan käsissä.

Jos joku on loukkaantunut minuun, mielipiteisiini, tekemisiini, esiintymiseeni, rohkeuteeni tai mihin tahansa, sitä pyydän anteeksi. En tunne minkäänlaista tarvetta tahallaan olla loukkaava ketään kohtaan.

Tapani Ihalainen